

[Flygaard]

ordfører i, at hvor det drejer sig om at tilvejebringe et serviceniveau ud over det, der måtte være fastlagt i lovgivningen fra folketingets side, må det være op til de enkelte kommuner at handle under ansvar ude i den enkelte kommune.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal i denne omgang kun gøre nogle enkelte bemærkninger i forbindelse med de yderligere synspunkter, som er blevet fremført i anden omgang.

Jeg vil gerne give hr. Thorndahl medhold i, at der selvsagt er en virkning af, at de kommunale indkomstskatter er fradragsberettede i forhold til indkomstskatten, og at det derfor påvirker udligningen i øvrigt, men så må jeg i øvrigt føje til, at som hr. Thorndahl utvivlsomt vil være klar over med den indsigt, han har i disse forhold, er der også en række afledede virkninger i forbindelse med andre ting end lige akkurat de ordninger, vi taler om her i dag, sådan at det samlede billede er mere kompliceret, end man ved en første betragtning kommer frem til. Derfor vil jeg tro, at det er en ting, som rækker videre og fortjener at blive dyrket i en større dybde end den, man kan i denne forbindelse.

Hr. Grove var jo den ene af de konservative ordførere her i dag. Hr. Hagen Hagensen måtte jeg opfatte som ordfører for Østdanmark og de synspunkter, som man her måtte anlægge i forbindelse med forslagene herom. Disse synspunkter, som kom fra de to konservative ordførere, var jo ikke sammenfaldende. Det forstår jeg egentlig meget vel. For i og med, at det grundlæggende i disse forslag bygger på indkomstgrundlaget i kommunerne, ser tingene forskellige ud, alt efter om man taler for en kommune type, som har indkomster over landsgennemsnittet, eller man taler for kommuner, som har indkomster under landsgennemsnittet.

Jeg måtte forstå på hr. Hagen Hagensen, at han i virkeligheden var tilhænger af, at man havde fulgt udgiftsbehovskriteriemetoden, som jo ville have givet den kommune, som han i særlig grad gjorde sig til talsmand for, nemlig Frederiksberg, en lettelse af betydelige dimensioner. Når det ikke sker i helt det omfang, som man havde forhåbning om før jul, hænger det sammen med, at indkomstgrundlaget i stærkere grad er kommet

ind i billedet, og netop Frederiksberg kommune, som hr. Hagen Hagensen talte for i første række, udmærker sig ved at have et bedre indkomstgrundlag pr. indbygger end en række af de kommuner, der i øvrigt findes inden for det samme område.

Jeg skal i øvrigt i anledning af hr. Groves bemærkninger om, hvorvidt regeringen har konkrete planer i forhold til kommunerne, sige, at man har i øjeblikket ingen konkrete planer. Hvad der måtte komme af den nærmeste tids overvejelser omkring den generelle økonomiske politik, og hvilke konsekvenser det kan have for kommunerne, kan jeg derfor ifølge sagens natur ikke oplyse i dag. Men generelt må jeg selvsagt erklære mig enig i de synspunkter, der er kommet frem fra bl. a. finansministerens side om, at der er et behov for, at den udgiftsstigning, som prægede det kommunale område fra 1978 til 1979, ikke gentages, for det er der næppe plads til inden for de rimelige økonomiske rammer, som den samlede økonomi for staten og kommunerne kan antage.

Jeg takker hr. Bernhard Baunsgaard for de rosende bemærkninger, han rettede til mig, og jeg kan tilføje, at ud over de oplysninger, som er givet udvalget med hensyn til virkningerne af disse forslag, vil man selvsagt kunne få også en række af de enkelte ingrediensers virkning frem, hvis man ønsker det, for disse data er til rådighed og vil kunne trækkes ud til en yderligere belysning af sagen. For overskuelighedens skyld er det imidlertid rimeligt at tage den samlede effekt af alle forslagene, også i betragtning af, at disse forslag er fremsat som en enhed.

Jeg vil særligt betone, at den totale virkning af disse forslag er en mindre spredning i skattetrykket end det, vi har set indtil nu. Jeg mener også, det er ønskeligt, for tendensen gennem årene er gået i retning af en større spredning. Set i lyset af det, som kommunerne yder deres borgere, det serviceniveau, som findes i de enkelte kommuner, er det rimeligt, at vi ikke har en alt for stor spredning i skattetrykket, men at den spredning, vi har, afspejler forskelle i serviceniveau, sådan at vi fastholder de grundlæggende principper for byrdefordelingen, som der i dette folketing har været bred enighed om gennem perioden siden kommunalreformen i 1970.

Jeg skal selvsagt i forhold til udvalget være parat til en vurdering af det, som hr.